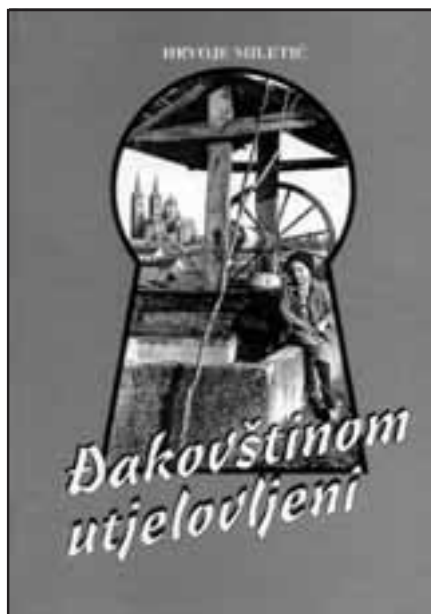

Vladimir Geiger

Hrvoje Miletić, Đakovštinom utjelovljeni

Matica hrvatska Đakovo, Đakovo, 2000., str. 106

U skromnoj izdavačkoj produkciji, koja za predmet svojega interesa ima Đakovo i Đakovčane, prošle godine iz tiska je izašla knjiga Hrvoja Miletića »**Đakovštinom utjelovljeni**«. Nakladnik te nevelike, žanrovski heterogene, dojmljivo pisane, najširem krugu čitatelja namijenjene i na momente kritički intonirane knjige neoromantičarskog naslova je Matica hrvatska Đakovo. Između korica knjige stalo je sve ono što je predstavljalo, i vjerujem još uvijek predstavlja, osnovni autorov interes - barem kada je književno stvaralaštvo u pitanju.

Knjiga sadrži autorove prethodno objavljene radove u »Đakovačkom glasniku«, »Glasu Slavonije«, »Književnoj reviji«, »Vijencu« i još ponekim, uglavnom studentskim glasilima. U prvom dijelu knjige uvrštena su dva književnopovijesna eseja u kojima autor daje genezu književnog stvaranja u Đakovštini, s posebnim osvrtom na period ilirizma. Slijede dominantno biografski prikazi najznačajnijih protagonista književnog života Đakova 19. stoljeća (Topalović, Botić, Korajac, Juraj i Nikola Tordinac, Strossmayer), te kritički osvrti na recentna književna ostvarenja slavonskih pisaca (Rajzl, Cveniċ, Rogina). U poglavlju naslovljenom »Ĉitam i skitam« uvršteno je nekoliko kraćih informacija o naslovima objavljenim u Hit biblioteci, dok su u zadnjem dijelu knjige predstavljena dva rada vezana uz aktivnost prije dvije godine pokrenute književne manifestacije Đakovaċki susreti hrvatskih književnih kritiċara.

Ukoričenjem spomenutih tekstova Miletić je želio »podsjetiti na kulturološki i književni značaj autora iz Đakovštine u kontekstu hrvatske književnosti« u čemu je, nema sumnje, u potpunosti uspio. Možda čak i više od toga. U ovoj knjizi, posebice u prvim poglavljima, ima poticajnih mjesta koje valja respektirati i pri izradi monografskih studija o cjelovitosti slavonskog, pa samim tim i hrvatskog književnog prostora. No, nažalost, s aspekta koherentnosti strukture knjige, ima i mjesta koja se doimaju potpuno deplasiranim (»Čitam i skitam«), čak i uz pretpostavku ako se zanemari osnovna intencija knjige »utjelovljene« u njezinom naslovu. Iskazana strukturalna nekonzistentnost ne umanjuje opći pozitivni utisak, tim više što je riječ o prvoj Miletićevoj knjizi, knjizi nastaloj iz imanentne potrebe autora da ponudi svoje viđenje lokalnog književnog stvaralaštva.

Borislav Bijelić